

РЕШЕНИЕ

№ 205

гр. София, 13.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 13.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **3050** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е образувано по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], чрез адв. М. от АК - П., с приложено пълномощно, срещу Решение № ПИ-75/04.03.2021г. на директора на ТД на НАП, като се иска отмяната на решението и на разпореждането, потвърдено с решението. Претендира се незаконосъобразност, в това число поради изтекла погасителната давност, направено е и искане за спиране на съдебното производство до приключването на адм.д. 759/29021г. на АССГ, на основание чл.229, ал.1, т.4 ГПК вр. пар.2 ДР на ДОПК.

Оспореното съдебно решение, е издадено на основание чл.267, ал.2, т. 5 ДОПК, а оспорването му пред съда е на основание чл.268 от същия кодекс.

Пред съда жалбата се поддържа от адв. М., който претендира и основателността ѝ в ход по същество, като иска съдът да отмени решението и разпореждането на публичния изпълнител, на основание, че оп отношение на задълженията, за погасяването на които е разпределена сумата с разпореждането, е подадено възражение за погасяването им по давност още през месец юни 2020г. , т.е. преди датата на разпореждането - 21.01.2021г. Фактът, че задълженият аса потвърдени по давност счита за безспорно установен от съдебното решение по адм.д. 759/2021г. на АССГ - приетото от съда, че всички публични задължения са погасени по давност, следователно, с въпросното разпореждане публичният изпълнител е разпоредил плащания на погасени задължения, което счита постановено в противоречие със закона. Иска се на ответника да бъдат дадени задължителни указания, плащането да

бъде преразпределено за задължения, възникнали след 31.12.2015г. Иска от съда да присъди разноси.

Ответникът- директорът на ТД на НАП , се представлява пред съда от юрк. Е., който оспорва същата като неоснователна по подробно изложените в решението на директора мотиви, като иска от съда да постанови отхвърлянето на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника. Направи възражение за прекомерност на възнаграждението на адвоката на жалбоподателя ,като иска от съда да го намали до предвидения в закона минимум.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, както и Решение №5799/14.10.2021г. по адм.д. 759/2021г. на АССГ.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата проверка по реда на чл.160, ал.2 ДОПК вр. чл.144, ал.2 и чл. 268 ДОПК, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на жалбата:

Оспореното съдебно решение, е издадено на основание чл.267, ал.2, т. 5 ДОПК, а оспорването му пред съда е на основание чл.268 от същия кодекс.

Жалбата е от дата 17.03.2021г., но по делото няма данни за датата, на която решението е връчено, предвид на което съдът следва да изиска допълване на административната преписка. .

По основателността на оспорването:

С оспореното съдебно Решение № ПИ-75/04.03.2021г. на директора на ТД на НАП, е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу разпореждане за разпределение на публични задължения № С210022-125-0018160/22.01.2021г. на старши публичен изпълнител Е. Е. при същата ТД на НАП.

Срещу [фирма] с ЕИК[ЕИК] е образувано изпълнително дело № 22150026459/2015г. по описа на ТД на НАП - С.. На 21.01.2021г. по изпълнителното дело е постъпила сумата от 31 478,21лв.

С процесното разпореждане за разпределение на публични задължения № С210022-125-0018160/22.01.2021г. на старши публичен изпълнител Е. Е. при същата ТД на НАП, така постъпилата сума е разпределена за погасяване на публични задължения,описани в таблица в разпореждането:

- за задължения за ДОО към НАП, произтичащи от Декларация обр.6 за периода 01.07.2012г. до 01.02.2015г.

-за задължения за ДДС, произтичащи от декларация по ЗДДС за периода от м. 01.11.2012г. до м.10. 2014г.

-за задължения да данък върху доходите на физическите лица, по декларация обр.6, за периода м.11.2013г. до м.09.2014г.

-за данък върху представителните разходи - декларация по ЗКПО за м. 01.2012г.

-за здравно осигуряване по Декларация обр.6 за м. 03.2012г. до м.02.2015г.

-за универсален пенсионен фонд по декларация обр.6 от м. 07.2012г. до м. 02.2015г.

С молба от 13.07.2020г. задълженото дружество е поискало прилагане на института на погасителната давност по отношение на задълженията, за които срещу него е образувано изп. дело №22150026459/2015г. Видно от Решение №5799/14.10.2021г. по адм.д. 759/2021г. на АССГ, са отменени по жалба на дружеството Решение №ПИ-463/29.12.2020г. на Директора на ТД на НАП [населено място], и разпореждане изх. №200022-137-000954/03.12.2020г., издадено от старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. за отказ за погасяване по давност на публични задължения. Съдът е върнал преписката на публичния изпълнител за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение. Видно от приетото в мотивите на съдебното решение, публичните вземания за 2010г., 2011г., 2012г., 2013г., 2014г., 2015г., при надлежно направено и основателно възражение за изтекла погасителна давност, следва да се отпишат на основание чл. 173 от ДОПК. Също съдът е установил и посочил изрично, че в нарушение на материалния закон решението на директора подлежи на отмяна, ведно с незаконосъобразния отказ на публичния изпълнител да отпише като погасени по давност публичните задължения за периодите 2010г., 2011г., 2012г., 2013г., 2014г. и 2015г., ведно със съответните закъснителни лихви. Също в решението е посочено и следното: " В заключение, съдът намира, че всички задължения на жалбоподателя за периода 2010 -2015г. са погасени по давност, като по отношение на тези от 2010г . е изтекла и абсолютна погасителна давност."

Следователно, на основание надлежно направеното на дата 13.07.2020г. възражение за изтекла погасителна давност, на всички задължения по изпълнителното дело срещу него, за които в цитираното съдебно решение е прието, че възражението е основателно - от 2010-2015г. включително, не следва да се погасяват служебно по реда на чл.219 вр.чл.240 ДОПК.

съгласно чл.168, т.3 ДОПК, публичното вземане се погасява по давност, а съгласно чл.170, ал.3 ДОПК, може да се извърши прихващане с погасено по давност публично задължение, когато вземането на длъжника е станало изискуемо преди задължението му да бъде погасено по давност. В чл.169, ал.1 ДОПК е определена последователността на погасяванията на публичните вземания, т.е. но само доколкото съществува публично задължение.

В случая с процесното разпореждане са разпределение на постъпили по изпълнителното дело суми за погасяване на публични вземания, които като изтекли по давност и направено валидно възражение от дружеството преди това, е следвало да бъдат отписани.

Предвид всичко изложено, сумата от 31 478,21лв., незаконосъобразно е разпределена за погасяване на посочените по-горе задължения за периода от 2012 - 2015г. с процесното разпореждане, а преценката в оспореното решение за обратното е неправилно. Съдът следва да постанови отмяната на решението на директора и отмяна на разпореждането.

Що се касае до искането на дружеството, съдът да разпорежи преразпределение на сумата от 31 478,21лв. за задължения на дружеството, възникнали след 31.12.2015г., то съдът намира, че не следва да дава такива указания. Сумите по изпълнителното дело следва да се разпределят в последователността по чл.169 ДОПК и само от публичния изпълнител към датата на разпределение на сумата, след изпълнение на

постановеното с решението по адм.д. 759/2021г. на АССГ, в това число и защото е възможно след приключването на устните състезания по делото да е направено ново възражение за давност от страна на дружеството. Съдът следва само да върне преписката на публичния изпълнител за извършване на ново разпределение на същата сума по реда на чл.169 ДОПК, след изпълнение на решението по адм.д. 759/2021г. на АССГ.

Предвид изхода на делото, съдът следва да разгледа искането на дружеството за присъждането на разноски по списък - 50 лв. за държавна такса и 1080 лв. за платено адвокатско възнаграждение по банкова сметка, за което е представена фактура и банково бордеро, или общо 1130 лв. На основание чл.161, ал.1 и ал.2 ДОПК, съобразно материалният интерес по делото, минималното възнаграждение по чл., ал.1, т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения е в размер на 1474,34лв., който размер е и критерият за преценката за прекомерност. Следователно, не е налице прекомерност на процесното договорено и платено възнаграждение на адвоката и следва да бъде присъдено в пълен размер на дружеството.

На основание всичко изложено, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], Решение № ПИ-75/04.03.2021г. на директора на ТД на НАП , и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ разпореждане за разпределение на публични задължения № С210022-125-0018160/22.01.2021г. на старши публичен изпълнител Е. Е. при същата ТД на НАП, за разпределени суми по изпълнително дело № 22150026459/2015г. по описа на ТД на НАП - С., образувано срещу [фирма] с ЕИК[ЕИК] - общо в размер на 31 478,21лв., постъпила на 21.01.2021г.

ВРЪЩА делото като административна преписка на публичния изпълнител, за извършване на ново разпределение постъпилата на 21.01.2021г. на сума в размер на 31 478,21лв. по изпълнително дело № 22150026459/2015г. по описа на ТД на НАП - С., образувано срещу [фирма] с ЕИК[ЕИК], за публични задължения на длъжника по делото, след изпълнение на разпореденото с Решение №5799/14.10.2021г. по адм.д. 759/2021г. на АССГ.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, чрез ТД на НАП – С. да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], сумата от 1130 (хиляда сто и тридесет) лева за разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: